

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **M. P.,**
bytem ,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2022, č. j. MD-16346/2022-160/3,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 12. 2021, č. j. MHMP 1993302/2021/Nov, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) téhož zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023 uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, a kterým žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady řízení 1 000 Kč, a to v části výroku tak, že původní znění „*b) zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 (slovy “Osm”) měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*“ bylo změněno na „*b) zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 (slovy “Šest”) měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*“. Ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

2. Žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný ignoroval či bagatelizoval jeho argumentaci uvedenou v odvolání. Není zřejmé, jak dospěl žalovaný ke svým skutkovým zjištěním ohledně označení dopravní značkou IZ 2a „Silnice pro motorová vozidla“. Pokud žalovaný v tomto směru prováděl nějaké další dokazování, nebyl o tom žalobce vyrozuměn, nebylo mu umožněno se dokazování zúčastnit a vyjádřit se, jednalo se o nezákonný postup. Dle žalobce výrobce měřicího zařízení v žádném materiálu či návodu neuvedl, že v případě nedotržení návodu by nebylo měření dokončeno, takový závěr žalovaného nemá oporu v dokazování. Návod obsahuje řadu ilustračních snímků situací, u kterých sám výrobce zmínil, že došlo k nesprávnému výsledku měření. Žalobce poukázal na závěry rozsudku NSS č. j. 4 As 159/2018 – 37 ze dne 26. 7. 2018, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 – 42, které měl zohlednit žalovaný, a uvedl, že NSS není oprávněn činit odborně technické závěry, k vyjasnění technických otázek je zapotřebí přibrat znalce. Dále poukázal na rozsudek NSS č. j. 7 As 309/2015 – 51 ze dne 17. 8. 2016, č. j. 8 As 42/2016 – 29 ze dne 23. 11. 2017. Dle žalobce z ničeho neplyne, že správnost měření by byla zajištěna i v případě nedodržení návodu k obsluze, úvaha žalovaného o tom, že pokud by měření neprobíhalo v souladu s návodem, snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji přístroje, ani k jeho uložení, nemá oporu v provedeném dokazování. Žalovaný přitom uvedl, že považuje provedené měření za správné a v souladu se zákonem díky rozsudku, tedy nikoliv na základě dodržení návodu a na základě věcného vyvrácení zcela konkrétních odvolacích námitek, kterými se vůbec nezabýval. Žalovaný nevypořádal řadu odvolacích námitek a ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím nezjistil skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, je dána nezákonnost rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o námitku prokázání nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h. K námitce, že nebyl dodržen návod k obsluze rychloměru, žalovaný poukázal na to, že v podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. st. žalobce namítal, že měření rychlosti neproběhlo v souladu s návodem na použití rychloměru, jelikož na policejním vozidle byly vyměněny sezónní pneumatiky, nebyla dodržena vzdálenost mezi měřícím a měřeným vozidlem a nebyl dodržen správný úhel měření, kdy k těmto skutečnostem se žalovaný vyjádřil. Namítaná skutečnost, že rychloměr ukládá také snímky, kdy nebyl dodržen návod k obsluze, nebyla dle žalovaného prokázána a ani z dosavadních závěrů judikatury tomu nic nenasvědčuje. Dle žalovaného byl dostatečně zjištěn skutkový stav, kdy nejvyšší povolená rychlost v místě spáchaného přestupku byla stanovena na 50 km/h, žalobcem namítaná dopravní značka omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 80 km/h, byla dle souřadnic GPS ukončena před sjezdem na Podolí, Pankrác, Administrativní zóna, Nákupní zóna, kdy žalobce zřejmě špatně vyhodnotil její platnost po celý její úsek. Místo spáchaného přestupku

se nachází v obci, kde je nejvyšší povolená rychlost omezená obecnou úpravou na 50 km/h. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 36/2019 ze dne 15. 8. 2019.

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
5. Součástí správního spisu je evidenční karta řidiče a dále ověřovací list č. 019/21 ze dne 27. 1. 2021 k silničnímu rychloměru RAMER10 C. Dále je součástí správního spisu záznam o přestupku ze dne 28. 5. 2021, jehož součástí je fotografie zachycující měřené vozidlo.
6. Dle úředního záznamu ze dne 28. 5. 2021 prováděla hlídka dne 28. 5. 2021 v ulici 5. Května směrem k Nuselskému mostu měření rychlosti, přičemž bylo na ulici 5. Května na úrovni s ulicí Na Veselí detekováno rychle jedoucí osobní vozidlo. Vozidlo bylo naměřeno v úseku, kde je nejvyšší povolená rychlost dána obecnou úpravou 50 km/h, naměřená rychlost vozidla byla 100 km/h, po odečtu odchylky radaru 97 km/h. Následně byl ztotožněn řidič vozidla a byla provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu v krvi s negativním výsledkem a řidič byl poučen. Řidiči bylo oznámeno porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a to konkrétně překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 47 km/h (po odečtu odchylky) s tím, že tímto řidič naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Řidič na místě k věci uvedl, že spěchal do práce. Řidiči bylo dále sděleno, že dané přestupkové jednání nelze řešit na místě, a proto bylo nutné sepsat oznámení přestupku příslušnému správnímu orgánu. Řidič se na místě do oznámení o přestupku nevyjádřil a oznámení přestupku nepodepsal.
7. Součástí správního spisu je dále oznámení přestupku ze dne 28. 5. 2021 – překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kdy konkrétně žalobce jel ve vozidle rychlostí 97 km/h v obci s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h.
8. Příkazem ze dne 1. 9. 2021, č. j. MHMP 1137194/2021/Nov byl žalobce shledán vinným z porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnil tak, byť i z nedbalosti, skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 téhož zákona, za což mu podle § 125c odst. 5 písm. d), odst. 6 písm. b) zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023 byla uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a to na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci příkazu. Uvedenou povinnost žalobce porušil tím, že jako řidič jel v obci rychlostí vyšší než 50 km/h. Dne 28. 5. 2021 kolem 9: 11 h řídil žalobce motorové vozidlo tovární značky VW Golf, registrační značky X po ulici 5. května v Praze ve směru jízdy do centra. Na úrovni křížení s ulicí Na Veselí byla vozidlu řízeném žalobcem Silničním radarovým rychloměrem Ramer1 0C umístěným ve služebním vozidle Policie ČR, naměřena nedovolená rychlost 100 km/h, ale při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 km/h byla vozidlu jako nejnižší skutečná rychlost stanovena rychlost jízdy 97 km/h, ačkoli nejvyšší dovolená rychlost byla v místě povolena v souladu s § 18 odst. 4 zákon o silničním provozu nejvýše 50 km/h.
9. Proti příkazu podal žalobce odpor.
10. Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 12. 2021, č. j. MHMP 1993302/2021/Nov, byl žalobce uznán vinným z porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) téhož zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023 uložena pokuta ve výši 7 000 Kč

a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady řízení 1 000 Kč.

11. Napadeným rozhodnutím bylo toto rozhodnutí v části výroku změněno tak, že původní znění „b) zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 (slovy „Osm“) měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“ bylo změněno na „b) zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 (slovy „Šest“) měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“. Ve zbylé části bylo rozhodnutí potvrzeno.
12. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
13. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“) *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
14. Ustanovení § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu ukládá správnímu orgánu povinnost v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, tedy i v řízení o přestupku, zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
15. Podle § 52 správního řádu platí, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
16. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
17. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více.*
18. Podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 *za přestupek se uloží pokuta d 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.*
19. Podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 *zákaz činností se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3.*
20. Namítá-li žalobce v žalobě nevypořádání jeho odvolacích námitek, má soud za to, že žalovaný na ně v napadeném rozhodnutí adekvátně reagoval, ostatně jinak by se v žalobě proti odůvodnění nemohl vymezit.
21. Žalobce v odvolání poukázal na to, že bylo dle něj měřeno neověřeným rychloměrem, neboť byly dle něj provedeny změny, které mohly ovlivnit metrologické vlastnosti měřidla, konkrétně mělo jít o to, že rychloměr byl ověřován dne 27. 1. 2021, tedy v zimním období, kdy jsou policejní vozidla osazena zimními pneumatikami. K měření rychlosti došlo dne 28. 5. 2021, tedy v letním období, díky jsou uvedená vozidla osazena letními pneumatikami.

V mezidobí muselo dle žalobce nutně dojít k výměně pneumatik, přičemž tato skutečnost mohla ovlivnit metrologické vlastnosti rychloměru. Měření nebylo dále dle žalobce provedeno v souladu s návodem k obsluze, nebyl vhodně zvolen dosah měřícího zařízení ani místo měření a měření bylo provedeno se vnikem reflexe.

22. Žalovaný k těmto námitkám uvedl, že ze sdělení Českého metrologického institutu nevyplývá skutečnost, že by výměna sezonních pneumatik vliv na rychloměr, ve sdělení institutu se dle žalovaného jedná o výměnu za zcela jiný typ pneumatik, než je uvedeno v technickém průkazu daného vozidla. Žalovaný poukázal na skutečnost, že součástí správního spisu je mj. ověřovací list, který zaručuje správnost měřícího přístroje. Dle žalovaného, pokud by nebyl dodržen návod k obsluze rychloměru, rychlost vozidla by nebyla vůbec zaznamenána. K tomu žalovaný poukázal dále na rozhodnutí NSS č. j. 4 As 159/2018 – 37 ze dne 26. 7. 2018. Dále žalovaný uvedl, že ověřovací list je veřejnou listinou, u které se presumuje její správnost a ke zpochybnění listu musí existovat konkrétní zásadní důvody. Dle žalovaného byly rovněž dodrženy potřebné vzdálenosti mezi měřeným a měřícím vozidlem. Žalovaný také uvedl, že výpočty rozporující zachování správného úhlu byly ze strany NSS shledány nevěrohodnými, k tomu poukázal na rozsudek č. j. 6 As 182/2019-38.
23. V žalobě poté žalobce zpochybňoval správnost provedeného měření s odkazem na to, že úvaha žalovaného, že v případě chyby měření, by rychloměr nahlásil chybu a neměřil, nemá oporu v provedeném dokazování. Žalovaný dle žalobce dále považoval provedené měření za správné nikoli na základě dodržení návodu, ale „díky rozsudku“.
24. K tomu soud uvádí, že součástí správního spisu je ověřovací list rychloměru č. 019/21 ze dne 27. 1. 2021 k silničnímu rychloměru RAMER10 C, přičemž soud se ztotožňuje s žalovaným, že žalobcem nebyly sděleny relevantní důvody pro zpochybnění správnosti ověření rychloměru.
25. Soud konstatuje, že na fotografii, která je součástí záznamu o přestupku, je zachyceno vozidlo tovární značky Volkswagen, reg. zn. X, přičemž byla naměřena hodnota 100 km/h, po odečtení odchylky 97 km/h. Fotografie byla pořízena přístrojem RAMER10 C.
26. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 182/2020 – 38 ze dne 18. 1. 2022 „O bezchybném fungování rychloměru svědčí v případě obou přestupků mj. i pořízení snímků a změřením rychlosti vozidla stěžovatele, jak uvádí správní orgány i krajský soud. Ke schopnosti radarového měřícího zařízení vyhodnotit měření jako chybně provedené se NSS opakovaně vyjádřil. Ve vztahu k nyní projednávané věci (měření rychlosti provedené zařízením RAMER 10C) lze uvést, že z rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2017, čj. 6 As 40/2017-32, plyne, že po provedení samotného měření zařízením RAMER10C „následuje ověření výsledku měření, tedy znovu se kontroluje další průběh signálu po změřením rychlosti, a pokud by se o více než stanovenou chybu odlišoval, je měření anulováno, jinak je považováno za správné“. Obdobné závěry NSS vyslovil také ve vztahu k dalším měřícím zařízením typu RAMER (srov. např. rozsudky ze dne 27. 4. 2016, čj. 7 As 10/2016- 47, anebo již citovaný rozsudek ze dne 22. 6. 2016, čj. 6 As 229/2015-43). Závěry těchto rozsudků lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Je tedy zřejmé, že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (srov. rovněž rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27). Z toho je rovněž zjevná nedůvodnost kasační námitky, v níž stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které dospěly k témuž závěru, tj. že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, je možno měření

považovat též za souladné s návodem k obsluze, aniž by návod k obsluze provedly k důkazu. Rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu, jsou tedy (nejen) v tomto směru přezkoumatelná a v souladu s aktuální judikaturou.“

27. Jak plyne z citovaného rozhodnutí byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze. V případě žalobce v nyní řešené věci z ničeho neplyne, že by mělo měření vykazovat jakékoli chybné parametry ve smyslu chybného umístění vozidla na fotografii, z fotografie nejsou patrný žádné pochybnosti o správnosti provedení měření. Vozidlo je na snímku umístěno ve středu, nejsou zde viditelné překážky pro provedení měření i snímku, není patrná žádná deformace obrazu. Není přípustné, aby měření provedené kalibrovaným a certifikovaným měřícím zařízením bylo zpochybněno obecným tvrzením žalobce, natož žalobcem zastoupeným zmocněncem Ing. M. J., který ve všech řízeních ohledně překročení rychlosti uvádí tytéž námitky zpochybňující správnost zjištění rychlosti. Ostatně totéž platí ohledně zpochybňování v místě měření povolené rychlosti. Z praxe soudu je známo, že vždy se jednalo o námitky nedůvodné, tudíž lze postup zmocněnce žalobce ve správním řízení považovat za výlučně obstrukční, čímž jsou námitky deklasovány ztrátou věrohodnosti.
28. K tomu soud dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 51/2019 – 38 ze dne 20. 8. 2020, ve kterém tento soud uvedl: „Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že samotná existence záznamu z měření rychlosti u zařízení RAMER10 C nutně neosvědčuje postup v souladu s návodem k obsluze. Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 37, způsob fungování jednotlivých silničních radarových rychloměrů nelze rozhodně považovat za notorietu. Tvrzení, že při nedodržení postupu obsaženého v návodu k použití daného rychloměru nedojde k zaznamenání přestupku, proto musí být řádně zdůvodněno a podloženo (např. odkazem na konkrétní část návodu k obsluze). V rozsudku ze dne 16. 1. 2013 č. j. 3 As 82/2012 - 27, v němž se jednalo o jiný typ měřícího zařízení, byla zmíněná skutečnost podložena odborným vyjádřením společnosti ATSTELCOM PRAHA a. s., a tudíž ji Nejvyšší správní soud označil za prokázanou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 37 a ze dne 24. 9. 2014, č. j. 6 As 187/2014 - 60). V nyní projednávané věci však z podkladů uvedených ve správním spise tato skutečnost nevyplývá (v návodu k obsluze daného zařízení je uvedeno, že měřič může měření vyhodnotit jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku). To však ještě nevede k závěru, že příslušný záznam nelze považovat za důkaz způsobilý prokázat spáchání přestupku. Aby byla zpochybněna průkaznost záznamu o měření jako důkazu, musí být dány i jiné důvody vzbuzující pochybnosti, že v daném případě skutečně nebylo postupováno v souladu s návodem k obsluze, což mohlo mít za následek chybné měření rychlosti. Například ve výše uvedeném rozsudku č. j. 1 As 45/2013 - 37 byla pochybnost založena tím, že automobil zachycený na fotografii měřícím zařízením byl v nezvyklé poloze, přičemž tato skutečnost nebyla nijak vysvětlena a naznačuje jednoduchou reflexi.“
29. V případě žalobce nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že záznam uvedený na fotografii, je chybný. Z fotografie je jasné patrné, o jaké vozidlo se v daném případě jednalo, kde se přesně nacházelo, jaká byla jeho registrační značka. Ani žalobce žádné relevantní vady fotografie či měření nezmínil, kdy ve smyslu citované judikatury musí být dány i jiné důvody vzbuzující pochybnosti, že bylo postupováno souladně s návrhem k obsluze, kdy například tímto může být automobil zachycený na fotografii v nezvyklé poloze. Žádné takové skutečnosti z obsahu správního spisu neplynou.
30. Ke správnosti provedení měření soud dodává že podle rozsudku zdejšího soudu č. j. 16 A 20/2021 – 30 ze dne 18. 5. 2022, ve kterém bylo předmětem věci měření stejným typem

rychloměru, soud uvedl: „Dle návodu rychloměru systém měření rychlosti RAMER10 využívá efektu změny frekvence elektromagnetického záření při relativním pohybu zdroje záření nebo pozorovatele. Dopplerův jev se projevuje tím, že frekvence vlnění zjištěná měřičem je jiná, než frekvence vlnění zdroje, jestliže se vzdálenost zdroje mění v čase, tedy že se vozidlo od měřiče vzdaluje nebo přibližuje. Měřič vysílá nepřetržitý signál nosného kmitočtu tak, aby ozařoval měřené vozidlo. Tento signál se od měřeného vozidla odráží a je zpětně přijímán.

31. Jak uvádí i žaloba, dle návodu rychloměru v anténním svazku $\pm 10^\circ$ od osy antény se nesmí nacházet žádné překážky, které by mohly zasahovat do anténní charakteristiky radarové hlavy a zapříčinit tak rušivé reflexe vysílaného signálu. K těm patří zvláště stromy, vysoká křoviska nebo tráva (zvláště mokrá), stožáry pouličního osvětlení, dopravní značky, informační tabule apod. Rušivé reflexe se projevuje vícenásobným měřením jednoho a téhož vozidla (na snímcích je pouze část změřeného vozidla nebo je snímek bez vozidla), případně radar vynechává měření, přestože je nastavena správná citlivost měřící jednotky (str. 11 návodu). Jednoduchá reflexe vzniká na plochách, které se vyskytují rovnoběžně s jízdní dráhou. Tento jev může vzniknout například od svodidel, parkujících automobilů, od autobusů nebo tramvají, které zastavily na zastávce. Jak je z obrázku patrné, je radarový paprsek odražen zpět do jízdní dráhy a dopadá např. na jiný automobil jedoucí ve směru měření. Takový zlom záření je možné zjistit tehdy, jestliže na důkazovém snímku není zobrazen žádný automobil, nebo se zde nachází automobil v ne zcela běžné poloze. Také velké štíty, např. na dopravních ostrůvcích nebo velké odrazové plochy na vozidlech jedoucích v protisměru (kamiony, autobusy), které se nenalézají v zorném poli kamery, mohou vést ke zlomu a reflexi paprsku (str. 13). Dále návod popisuje násobné reflexe, kdy dochází ke sčítání rychlostí spojené s nerealisticky vysokými rychlostmi. Opatřením při zabránění měření v místech s rizikem lomu paprsku je důslednost při nastavování citlivosti měřící jednotky a výběr místa.
32. Žalobce nevhodnou reflexi dovozuje z umístění stožáru pouličního osvětlení a kovových svodidel v radarovém svazku, v nestandardní poloze vozidla, když jeho část není na snímku viditelná. Soud má za to, že pouhé umístění stožáru a svodidel bez dalšího nevede k nesprávnosti zjištění rychlosti vozidel. Musí být dále přítomny další okolnosti vedoucí k pochybnosti o správnosti zjištěné rychlosti vozidla. Zcela jistě jím není zjištěná rychlost 64 km/h, která není „nepřiměřená“ povaze úseku měření vozovky, kdy jde o rovnou, vícepruhovou komunikaci, kde lze očekávat překročení povolené rychlosti, přičemž žalobce při zadržení, ani během správného řízení nenamítal nesprávnost výsledku měření jako takového.”
33. Podle rozsudku NSS č. j. 10 As 36/2019 – 33 ze dne 15. 8. 2019: „NSS zdůrazňuje, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky ze dne 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015-56, či ze dne 19. 8. 2016, čj. 6 As 144/2016-36). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. (...) Stěžejním důkazem je zejména záznam o přestupku (č. l. 4) obsahující fotografii pořízenou z měřicího zařízení, která vyobrazuje pouze vozidlo stěžovatele, a to v celé velikosti. Na fotografii se nevyskytují žádné další objekty, které by mohly vyvolat případnou reflexi. Z její výšece je jasně čitelná registrační značka vozidla. Pozice vozidla na fotografii spolu s místem měření zachyceným v záznamu o přestupku pomocí GPS souřadnic navíc odpovídá tvrzení policistů v úředním záznamu a zopakovaným při výsledku ve správním řízení, že vozidlo stěžovatele v době spáchání

přestupku jelo na ulici Revoluční v Novém Sedle ve směru od Chodova na Locket a policejní vůz s měřicím zařízením stál v protisměru poblíž domu č. p. 185. Za situace, kdy je z fotografie zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, je jednoznačně čitelná jeho registrační značka, a současně při zachycení snímku nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, neměly správní orgány důvod mít jakékoliv pochybnosti o kvalitě a objektivitě měření. Záznam o přestupku rovněž obsahuje údaje o měřeném vozidle i použitém měřicím zařízení, čase a místě měření a naměřených hodnotách. Správní spis obsahuje také úřední záznam konajících policistů o popisu dané události (č. l. 6), ověřovací list měřicího zařízení platný v době spáchání přestupku (viz č. l. 5) a oznámení přestupku (viz č. l. 3) s údaji o občanském a řidičském průkazu stěžovatele, ze kterého vyplývá, že zasahující policisté jednali přímo se stěžovatelem jakožto řidičem vozidla. Ostatně sám stěžovatel tuto skutečnost v kasační stížnosti nezpochybňuje. Správní spis nadto obsahuje také disk s fotografií a videem (č. l. 7), které policejní hlídka pořídila při policejní kontrole po následném zastavení vozidla. Fotografie zobrazuje vozidlo stěžovatele, včetně registrační značky, a video zaznamenává útržek z policejní kontroly, ve kterém policista oslovuje stěžovatele. Správní orgán prvního stupně rovněž v průběhu správního řízení provedl výsledky zasahujících policistů (č. l. 46-50), kteří potvrdili, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Výše zmíněné podklady nepředstavují nezpochybnitelný důkaz a nevylučují, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem k obsluze. Ke zpochybnění výsledků měření však nepostačují prostá, ničím nepodložená tvrzení stěžovatele ani jeho teoretické úvahy, které ve svých podáních uváděl.“

34. Přestupky spočívající v překročení rychlosti jsou co do skutkového zjištění bagatelní, čemuž odpovídá i určitý automatismus rozhodování správních orgánů vzhledem k množství spáchaných přestupků. Skutkové bagatelnosti takových přestupků odpovídá zvýšená nutná míra existence nutných indicií vedoucích ke zpochybnění skutkového zjištění, které je přestupce povinen osvědčit, aby mohlo dojít v souladu se zásadou materiální pravdy k závěru o důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Takovou indicií není promiskue uplatňovaná námitka vady měření měřicího zařízení, např. z důvodu odlišných pneumatik vozidla v době měření a v době certifikace měřicího zařízení. Takovou námitku soud považuje za obstrukční.
35. Žalobce v odvolání namítal, že v místě měření byla nejvyšší povolená rychlost 80 km/h. Poukázal na začátek příslušné značky IZ 2a a předložil fotografii značky se specifikací jejího umístění - ulice Brněnská, u sjezdu na Ústí nad Labem/Hradec Králové a nákupní zónu, tj. přibližně 3 km před místem měření. Dle žalobce platnost značky není mezi místy ukončena, křižovatka platnost této dopravní značky neukončuje. Žalovaný k tomu v rozhodnutí uvedl, že silnice pro motorová vozidla končí před sjezdem na Podolí, Pankrác, Administrativní zóna, Nákupní zóna, tedy dříve, než byl žalobce měřen. Žalovaným tak dle soudu bylo reagováno na příslušnou odvolací námitku.
36. Žalobce namítl, že z provedeného dokazování nevyplývají závěry žalovaného ohledně ukončení dopravní značky IZ 2a „Silnice pro motorová vozidla“, o provedení případného dokazování nebyl vyrozuměn a tedy se ani nemohl vyjádřit. K tomu soud uvádí, že ale ani v žalobě se nijak nevyjadřuje k tvrzení žalovaného, že konec dopravní značky IZ 2a – silnice pro motorová vozidla se v daném místě – před sjezdem na Podolí, Pankrác nenachází, přitom mu nic nebránilo předložit obrazový důkaz z mapy.cz nebo StreetView prokazující opak, jestliže žalovaný specifikoval místo ukončení dopravní značky IZ 2a. Snímek daného místa by prokázal, zda tvrzení žalovaného je pravdivé či nikoli, nejednalo by se o nepřípustné

prokazování neexistence. Je však pravdou, že správní orgán ve správním řízení neprovedl podklad, který by prokazoval jeho tvrzení.

37. Žalovaný nesprávně aplikoval jím citované závěry rozsudků NSS v napadeném rozhodnutí. Žalobce ve správním řízení své tvrzení o změně povolené rychlosti prokazoval snímkem dopravní značky IZ 2a na dané komunikaci. Proti tomu se žalovaný příhodně vymezil tvrzením o ukončení dané značky v místě předcházejícímu místo měření rychlosti žalobce, a to před sjezdem na Podolí, Pankrác, Administrativní zóna, Nákupní zóna. Popis místa umístění konce dopravního značení IZ 2a je tak dostatečný bez ohledu na nijak specifikovaný údaj GPS žalovaným v napadeném rozhodnutí. Lze přisvědčit žalobě, že správní spis neobsahuje žádný podklad pro takový závěr o ukončení dopravního značení IZ 2a.
38. Soud má za to, že pokud účastník ve správním řízení tvrdí a prokáže existenci dopravního značení v relevantním úseku ve vztahu k přestupku, je na správním orgánu, aby prokázal opak, a to nikoli pouhým tvrzením. Prokázat místní rozhodnou úpravu provozu je správní orgán povinen prokázat shodným způsobem jako účastník řízení, tedy snímkem místa, nebo rozhodnutím o umístění dopravní značky, nebo odkazem na obecně, a tedy i úředně známou skutečnost, pokud takovou skutečně je, což se týká zejména účastníků s obstrukční strategií, vše s odkazem na jiná rozhodnutí o přestupku v daném místě.
39. Soud má za to, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen osobou, Ing. M. J., který při zastupování v řízení o dopravních přestupcích systémově realizuje obstrukční strategii, a tuto také aplikoval v posuzovaném správním řízení, kdy namítal identicky jako ostatních řízeních vadu měření na základě odlišných pneumatik měřícího vozu atd. Obviněný má sice právo se hájit jakýmkoliv způsobem, ale pokud tak činí účelově nevěrohodnými námitkami, potom se stává nevěrohodným jako takový. Zároveň má soud za to, že místní úprava rychlosti je obecně známou skutečností pro každého řidiče, který jel po dálnici D1 do centra Prahy, přitom žalobce bydlí v okolí místa měření. Vzhledem k množství přestupků v daném místě jde tak o úředně známou okolnost i pro žalovaného. Při souběhu obou okolností (nevěrohodný účastník a úředně známá skutečnost) má soud za to, že ve správním řízení bylo prokázáno, že v místě měření platila obecná úprava rychlosti vozidel ve městě – 50 km/h. Na tříproudé vozovce nelze přehlédnout zásadní omezení rychlosti ostatních vozidel. Žalobce řítící se dvojnásobnou rychlostí musel mezi ostatními účastníky provozu doslova „svítit“. Pověřený soudce projednal již několik žalob týkajících se překročení rychlosti v daném úseku u Vozovny Pankrác (naposledy ve věci 16 A 20/2021 - jednalo se o tentýž úsek komunikace v okolí Vozovny Pankrác), jde tak i pro něj o úředně známou skutečnost.
40. I kdyby soud připustil vadu řízení i rozhodnutí spočívající v neprovedení důkazu prokazující, že v místě měření platila obecná úprava rychlosti vozidel ve městě, nejednalo by se o vadu, která by žalobci bránila v soudním řízení navrhnout důkazy k prokázání, že v tvrzeném místě není dopravní značka IZ 2a ukončena (sjezd na Podolí, Pankrác, Administrativní zóna, Nákupní zóna). Tudíž by se nejednalo o vadu, která by byla důvodem pro zrušení rozhodnutí pro vady řízení nebo rozhodnutí. Zároveň žalovaný při soudním jednání prokázal odkazem na mapy.cz, že v daném místě sjezdu na Podolí a Pankrác, tedy cca 400 metrů před místem měření je umístěna dopravní značka o konci silnice pro motorová vozidla (IZ 2b) a dvě dopravní značky B20a – maximální povolená rychlost 50km/h. Změna dopravního značení je patrná pouhým náhledem na obecnou mapu silnice 5. května na mapy.cz a poté i pomocí funkce panorama na mapy.cz. Tudíž žalobce v místě měření (dle

snímku měření u křižovatky Na Veselí a 5. května) překročil povolenou rychlost 50km/h o 47 km/h, čímž naplnil znaky předmětného přestupku.

41. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. 5. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce